

ling talte jeg om, at vi kunde ønske at faa det grimme Ord „Livgeding“ rettet, hvis Betydning kun faa Mennesker ane. Vi have jo passende danske Ord, som meget godt kunde bruges her. Vi have dog intet Ændringsforslag stillet endnu til Sagens 2den Behandling, fordi vi haabe, at det sproglige Udvalg vil tage sig af denne Sag, saa at vi til 3die Behandling kunde faa dette grimme Ord erstattet med et godt dansk Ord. Jeg skal tillade mig at gøre en Henstilling endnu til det ærede Sprogudvalg, nemlig vedrørende Ordet „Civillisten“. Det forekommer mig, at det er endnu langt værre end Livgeding for Ordet Livgeding har dog den Fordel, at der er Mening i det, men Ordet i Civillisten er komplet meningsløst. Naar Folk bruge fremmede Ord, gøre de sig undertiden latterlige ved at udtale dem forkert eller anvende dem i en Betydning, de ikke have. I slige Tilfælde gøre Folk sig til Grim, det faar endda være, naar det er private Folk, der gøre det, men jeg synes dog, at Lovgivningsmagten ikke skulde bruge et Ord, som er saa fuldstændig meningsløst. Jeg skal derfor ogsaa henstille til det sproglige Udvalgs Overvejelse at foreslaa et andet Ord, som der er Mening i.

Zahle: Den højtærede Konseilspræsident har Ret i, at det var et varmt Ønske fra det Partis Side, jeg har den Ære at tilhøre, at der skulde være kommet en enstemmig Indstilling fra det Udvalg, der var nedsat angaaende denne Sag, men det er ikke muligt at tilvejebringe en enstemmig Indstilling, naar man ikke møder Imødekommen fra anden Side, og den ærede Konseilspræsident har ikke paa et eneste Punkt imødekommeth de rimelige Ændringer, vi stillede Forslag om. Den højtærede Konseilspræsident gjorde Fordring paa at faa sit Forslag gennemført, som det var. Kun paa et eneste Punkt, nemlig det angaaende Bernstorff Slot, har han nu overladt til Flertallet her i Tinget at bestemme, hvilken Afgørelse det vilde træffe. Men selvfølgelig følger Flertallet ham i denne Sag, som ogsaa ellers. Det var alt saa ikke muligt for os at tilvejebringe en enstemmig Indstilling, naar vi slet ingen Imødekommen mødte fra anden Side. Den højtærede Konseilspræsident er selv Skyld i, at denne Enstemmighed ikke er bleven bragt til Veje.

Den højtærede Konseilspræsident gentog sin under dette Forslags første Behandling fremsatte mærkelige Påstand om, at han ingen Konflikt havde rejst an-

gaaende Spørgsmaalet om Prinsesseudstyret. Han sagde, at han i sin Tid havde foreslaaet at henvise Forslaget derom til et Udvalg; at dette Udvalg ikke fremmede Sagen. — sagde den højtærede Konseilspræsident, saa vidt jeg husker —, kunde han ikke gøre for, det var Udvalgets Sag. Men den højtærede Konseilspræsident glemmer i dette Øjeblik, at han selv var Formand for dette Udvalg, og at han saaledes havde i sin Haand, om dette Forslag skulde fremmes eller ikke. Han lod det i sin Tid henvise til et Udvalg, som han selv var Formand for, og som Formand for dette Udvalg sørgede han for, at Forslaget ikke blev behandlet, og dette fortsattes gennem en lang Aarrække. Det fortsattes medens 3 Ministerier, som alle fremsatte Forslaget for dette høje Ting, afløste hver andre. Den højtærede Konseilspræsident siger, at da Forholdene bleve saadanne, at Forslaget kunde gennemføres, lod han det gennemføre. Men hvilken Forskel var der paa Forholdene paa den Tid, da det ikke kunde gennemføres, og da det kunde gennemføres? Der var ikke anden Forskel end den, at den højtærede Konseilspræsident fra at have været Oppositionens Fører var bleven Minister. Saa længe han var Fører for Oppositionen, kunde Forslaget ikke føres igennem, men blev begravet i Finansudvalget, som den nuværende højtærede Konseilspræsident var Formand for, men da den højtærede nuværende Konseilspræsident var bleven Minister, vare Forholdene saa forandrede, at dette Forslag kunde gennemføres. Det er en underlig Politik. Naar man har været inde paa en saadan Politik i sin Tid, og saa er kommen til at indtage en Stilling som den den højtærede Konseilspræsident nu indtager, idet han i sin Egenskab af Konseilspræsident skal indbringe Forslag om den Konges Apanage og Civilliste, forekommer det mig, at Tiden var inde for den højtærede Konseilspræsident til at tage den Opgave paa sine Skuldre at bringe det af ham selv tilvejebragte Konfliktstof ud af Verden, saa at vi ikke her skulle staa i Konflikt med Kongehuset om et saadant Spørgsmaal som Prinsesseudstyr.

Ordføreren (Anders Nielsen): Flertallet har ikke kunnet tiltræde det socialdemokratiske Mindretals Ændringsforslag om at festsætte Civillisten til 120,000 Kr. med Forbehold af Repræsentationsudgifternes Fastsættelse paa de aarlige Finanslove, alene af den Grund, at derved vilde vi komme ind i Vanskeligheder, som vilde